

ADAM BLADE

YENI
SERİ!

Canavar Peşinde

AVANTİA'NIN TILSIMI

MAĞARA TROLÜ

RAŞUK

Canavar Peşinde

Yepyeni Canavar Peşinde macerasına hoş geldiniz:

Avantia'nın Tılsımı

Tom, sonunda babasını buldu. Fakat babası Taladon, gerçek dünya ile ruhlar dünyası arasında sıkışıp kalmış durumda. Tom'un onu kurtarabilmesi için Hayalet Canavarlarla savaşması ve parçalarına ayrılmış olan Avantia'nın Tılsımı'nı birleştirmesi gerekiyor.

Tom'un savaşıacağı üçüncü Hayalet Canavar, Mağara Trolü Raşuk. Ölü Dağlardaki mağarasında gizlenen Raşuk, kurbanlarını taşa çeviren korkunç bir canavar. Tom'un Raşuk'tan tılsımın üçüncü parçasını alması hiç de kolay değil ama başarısız olursa babasını bir daha asla göremeyecek...

Avantia'nın Tılsımı serisinin diğer kitaplarını kaçırmayın:

- Ölüm-Getiren Niksa
- Hayalet At İskelet
- Ay Kurdu Luna
- Kızıl Ejderha Buz-Nefes
- Hayalet Panter Uç-Kuyruk

9 yaş ve
üstü

₺ 6.00

www.beyazbalina.com.tr
www.beyazbalinaalisveris.com.tr

1. Baskı: Beyaz Balina Yayınları, İstanbul 2013

Beyaz Balina Yayınları

CANAVAR PEŞİNDE - 21
AVANTIA'NIN TILSIMI
MAĞARA TROLÜ RAŞUK

Beast Quest
The Amulet of Avandia
RASHOUK
The Cave Troll
Adam Blade

ISBN: 978-975-999-718-2

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 13695

MATBAA SERTİFİKA NO: 16318

© Metin: Working Partners Limited, 2009

© Kapak ve illüstrasyonlar: Steve Sims, Orchard Books 2009

© Bu kitabın Türkçe yayın hakları Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay
Editör: Nurten Hatırnaz
Düzeltili: Aslı Onat
Çeviren: Can Türkyılmaz
Grafik uygulama: Ayşe Çalışkan

Baskı: Oktay Matbaacılık, İstanbul
Davutpaşa Kışla Cad. Kale İş Merkezi No: 55 - 56
Topkapı - Zeytinburnu
Cilt: Ekosan Matbaacılık San. Tic. Ltd. Şti. İstanbul

Beyaz Balina Yayın Sanat Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şirketi

Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. MB İş Merkezi No: 14 K: 1 D: 1
Zeytinburnu / İstanbul

Tel: 0212 544 41 41 - 544 66 68 - 544 66 69

Faks: 0212 544 66 70

info@beyazbalina.com.tr

MAĞARA TROLÜ

RAŞUK

Caņavar Peşinde

AVANTİA'NIN TILSIMI

ADAM BLADE

Avantia

STONER
YANARDAĞI

KRAL
HUGO'NUN
SARAYI

ŞEHİR

ERRİNEL

YEŞİL
OVALAR

DOLAMBAÇLI NEHİR

KARA ORMAN

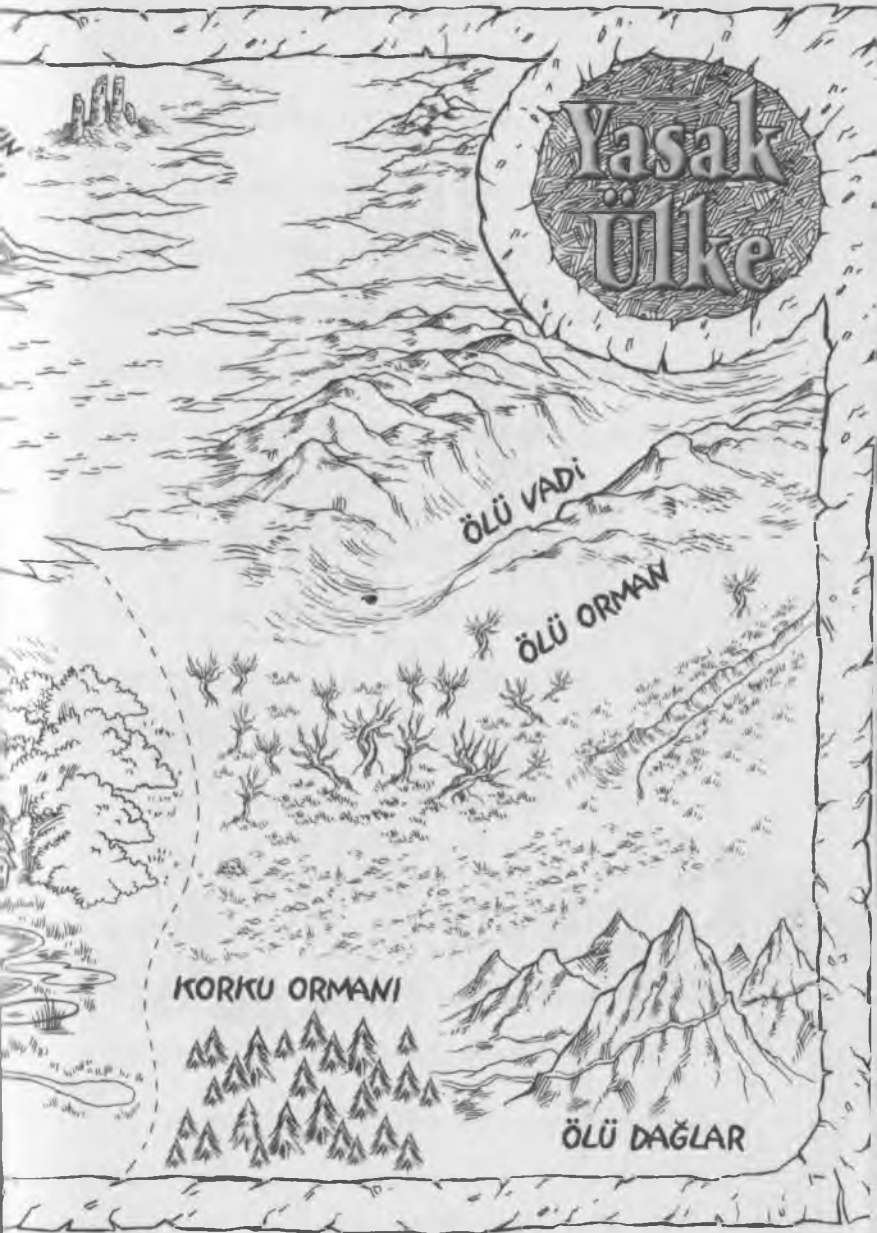
Yasak Ülke

ÖLÜ VADI

ÖLÜ ORMAN

KORKU ORMANI

ÖLÜ DAĞLAR

Selam Hepinize, Canavarların Peşinde Koşanlar,

Sizinle hiç tanışmadık ama ben de sizin gibi Tom'un avlarını yakından izliyorum. Kim olduğumu biliyor musunuz? Canavar Ustası Taladon'u hiç duydunuz mu? Oğlum Tom'un beni ölümden beter bir kaderden kurtarması için tam zamanında geri döndüm. Kötü büyücü Malvel, benden değerli bir şey çaldı ve Tom bir avı daha tamamlamadan hayata dönmem imkânsız. İnsanların ve hayaletlerin dünyası arasında bir yerde beklemeliyim. Bir zamanlar olduğum kişi değilim ve beni eski görkemime yalnızca Tom kavuşturabilir.

Tom, babasına yardım etmek için gerekli gücü kalbinde bulabilecek mi? Bu av, en kararlı kahramanı bile yıldırabilir. Ve altı canavarı daha yenen oğlum, bunun için ağır bir bedel ödeyebilir...

Tek yapabildiğim, Tom'un bu avda başarılı ol-

masını ve bir gün eski gücüme kavuşacağımı umut etmek. Tom'a güvenip, ona iyi şanslar dileyecek misiniz? Oğluma güvenebileceğimi biliyorum, peki sana güvenebilir miyim? Kaybedecek bir saniyemiz bile yok. Bu son avda neler olacak neler.

Hepimiz cesur olmalıyız.

Taladon

GİRİŞ

Pis bir kokunun hâkim olduğu mağara son derece havasızdı ve yolun devamı taştan bir duvarla örtülüydü. Fren, kuzeni Bly'ın omzuna hafifçe vurdu. "Yolun sonuna geldik," dedi. "Artık gidelim."

"Ama kömür bulmak zorundayız" diye yanıtladı Bly. "Yakında kış kapımıza dayanacak ve ben ailemin üşümesine izin vermeyeceğim." Yanmakta olan küçük meşalesini kaldırdı ve kazmasıyla duvarı yokladı. "Arkası boş," dedi Bly gülümseyerek. "Yıkıp yolumuza devam etmemiz zor olmaz."

“Ama Yasak Ülke’ye geçmiş olacağız,” dedi Fren korkuyla.

Bly burun kıvırdı. “Yasak Ülke ile ilgili masallara inanmıyorum ben!” Ardından meşalesiyle duvardaki çatlağı aydınlattı. “Hem diğer tarafta kömür olabilir.”

Fren korkmasına rağmen Bly’ya yardım etmeye başladı. İki kuzenin kazmalarını duvara sırayla vurmasından çıkan uyumlu sesler, yuvarlanan çakıl taşları misali, mağara duvarlarında yankılanmaya başladı.

Kısa bir süre sonra diğer tarafa geçmeyi başarmışlardı.

Fren, Bly’ın meşalesini alıp yeni açtıkları bölgeyi aydınlattı. “Burada da kömür yok!” diye homurdandı.

Bly yanıt vermek için ağzını açmıştı ki ayaklarının altındaki taşları yerinden oynatan korkunç bir gürültü, onu engelledi.

“Gidelim!” diye bağırdı Fren korku içinde. Her geçen saniye daha da şiddetlenen gürültü, yaklaştıkça daha tanıdık bir hal aldı.

Ayak sesleriydi bunlar...

Karanlığın içinden Fren'in o güne dek gördüğü her şeyden daha korkunç bir yaratık çıktı. Bir adamın boyundan çok da uzun sayılmazdı, ama eni beş adam genişliğindeydi ve omuzları mağaranın bir duvarından diğer duvarına kadar uzanıyordu.

Fren bir zamanlar yalnızca birer hayal ürünü olduğunu düşündüğü hikâyelerden fırlamış bu yaratığı görür görmez tanıdı. “Bir Trol!” dedi çığlık atarak. Canavar sarı dişlerini göstererek ağır adımlarla yaklaşırken Fren geri geri sendelemeye başladı. Trolün elleri iki devasa kürek gibiydi, sağ elinin tırnakları ise upuzun sivri çivilerden farksızdı. Fren, “Kaç!” diye bağırdı Bly'a.

Fakat Bly hareket etmedi. Kazmasını

kaldırıldı ve “Bu sefil yaratık kömür bulmamı engelleyemeyecek!” diye haykırdı.

Trol, Bly’a doğru hareketlendi. Attığı her adımda arkasında derin çukurlar bırakıyordu. Meşalenin ışığında trolün geniş burnunun havayı kokladıkça titrediğini fark etti Fren. O koca burun yüzünden trolün çökük gözleri ve sarkık kulakları, kendilerine ancak yüzünün kenarlarında yer bulabilmişti.

Bly, haykırarak korkunç yaratığa saldırdı.

Canavar hiç beklemeden saldırdı ve sağ elindeki sivri tırnakları kullanarak Bly'ı pençeledi.

Fren çığlık atsa da Bly sessizdi. Hatta ses çıkarmak şöyle dursun, hareket bile etmedi. Fren, kuzeninini kararıp kaya gibi sertleştiğini görünce ümitsizlik ve korku dolu bir çığlık daha attı. Bly taşlaşmıştı!

Ağlayarak mağaranın ağzına doğru kaçmaya başlayan Fren'i, yeri sarsan adımlar ve sabırsız koklamalar takip ediyordu. Trol hemen arkasındaydı! Derken Canavarın tekrar savurduğu pençesinin çıkardığı ıslık sesini duydu.

Vücudu hareketsizleşen Fren hiçbir acı hissetmedi. Tek hissettiği, vücudunun soğuyor olmasıydı. Ardından her şey karanlığa gömüldü.

BİRİNCİ BÖLÜM

ÖLÜ ORMAN'DAN KAÇIŞ

Tom, kılıcını yollarını kesen aşırı gelişmiş bitkilere doğru savurarak “Neredeyse geldik!” dedi. Yasak Ülke’nin Ölü Orman bölgesinde yollarına çıkan son engeldi bu.

“Harika,” diye yanıtladı Tom’un atı Fırtına’yla beraber geniş çayıra giren Elenna. “Oradan asla çıkamayacağımızı düşünmeye başlıyordum artık.”

Fırtına, keyifle kişnedi. Hemen arkalarında onlara eşlik eden, Elenna’nın evcil kurdu Gümüş de havlamaya ve geniş daireler çizerek koşmaya başladı.

Kılıcını kınına sokan Tom güldü. “Sanırım nihayet bacaklarını biraz açabilecekleri için mutlu oldular!”

“Aslına bakılırsa, burası da öyle mutlu olunacak bir yere hiç benzemiyor,” dedi Elenna göz alabildiğine uzanan kuru çayırlara bakarak.

“Avantia’daki herhangi bir yerin böylesine ölü ve iç karartıcı olabileceği aklıma gelmezdi.”

“Benim de,” dedi Tom krallığın geri kalanının güzelliğini ve Kara Büyücü Malvel’in bu güzelliği defalarca yok etmeye çalıştığını düşünerek. Bu Av’a da onun yüzünden çıkmamış mıydı zaten?

Kara Büyücü, Tom'un babası Taladon'u bir hayalete çevirmiş ve Taladon'un yeniden ete kemiğe bürünebilmesi için, Tom'un Avantia Tılsımı'nın altı parçasını bir araya getirmekten başka çaresi kalmamıştı. Malvel, parçaları krallığın Yasak Ülke bölgesinin farklı yerlerine dağıtmış, onları koruma görevini de diledikleri an hayalete dönüşebilen altı ayrı Hayalet Canavara vermişti.

Tom şimdiden bu Canavarların ikisini yenmiş ve tılsımın iki parçasını bulmuştu. Ve bunu yapmak, sahip olduğu büyülü güçleri kaybetmesine sebep olacak olsa bile sıradaki dört Canavarı da yeneceğine ant içmişti.

Bir önceki avında Avantia'nın altın zırhının altı parçasını bir araya getirmişti. Ve her bir parça, Tom'un zırhı giymeden de kullanabileceği farklı güçler bahşetmişti ona.

Ama zırh aslında Tom'un değil, babasınınındı ve

tılsımın her bir parçasını bulduğunda, zırhın sihirli güçleri de Tom'u bırakıp Taladon'a dönüyordu birer birer.

Tom içini kaplayan endişe duygusuyla kaşlarını çattı. Altın çizmelerin ve altın eldivenlerin sunduğu güçleri, tılsım parçalarını bulmasıyla kaybetmişti. Görünen oydu ki, sihirli güçler, kazanıldıkları sıranın tersinden terk ediyorlardı Tom'u. Yani sıradaki Hayalet Canavarı, Mağara Trolü Raşuk'u yenerse büyük ihtimalle bacak zırhının sihirli gücünü kaybedecek ve artık eskisi gibi hızlı koşamayacaktı.

Elenna, "Hangi yönden gideceğiz?" diye sorup Tom'u daldığı düşüncelerden çekip çıkardı. "Harita!" diye komut verdi Tom elini uzatarak.

Hava parıldamaya başladı ve bir anda gözlerinin önünde hayali bir harita belirdi. İyi

büyücü Aduro'nun, Yasak Ülke'de daha rahat gezinebilmeleri için verdiği bir hediyeydi bu.

Elenna, Tom'la beraber haritayı incelemeye başladı. "Bak," dedi doğuda yer alan Ölü Dağlar'ı işaret ederek. "Baban, Raşuk'u burada bulacağımızı söylememiş miydi?"

Tom, başını evet anlamında salladı. Güçlerinin ikisi olmadan Raşuk'la nasıl başa çıkacağını düşünüyordu bir yandan da.

"Sen iyi misin?" diye sordu Elenna, harita yok olurken. "Endişeli görünüyorsun."

"Bir şeyim yok," dedi Tom.

Elenna çevik bir hareketle Fırtına'nın eyerine çıktı. Biraz ileride Gümüş sabırsızca yeri eşeliyordu. Akıllı kurt birazdan çayırda var güçleriyle yarışacaklarını biliyordu.

"Dizginleri ister misin Tom?"

Tom başını sallayıp “Fırtına’yı sen al, ben koşacağım,” diye yanıtladı. “Hâlâ bendeyken bacak zırhının verdiği yeteneğin tadını çıkarayım istiyorum.”

Elenna dilini şaklatıp Fırtına’yı dörtnala koşturmaya başladı. Hemen yanlarında da Gümüş koşuyordu.

Tom derin bir nefes alıp arkadaşlarının peşinden koşmaya başladı. Sahip olduğu sihirli güç sayesinde birkaç saniyede onları yakaladı. Bu gücü gerçekten çok özleyecekti. Böylesine hızlı koşarken ayaklarına bakmayı çok seviyordu; çok hızlı hareket ettiklerinden zar zor görüyordu ayaklarını.

Başladıkları noktadan iyice uzaklaşmışlardı ki, “Galiba Fırtına yorulmaya başladı,” dedi Elenna.

Tom yavaşladı. “O halde bırakalım da dinlensin.”

Sık bir ağaçlığın yanında mola verdiler.

Kurumuş ağaçların dalları kömür gibi kapkaraydı ve üstlerinde tek bir yaprak bile yoktu. Ürkütücü

bir sessizlik hâkimdi ağaçlığa. Elenna sırtından indikten sonra Fırtına ağzını çimenlere yaklaştırdı. Fakat burnu birdenbire yanmaya başlayınca hemen kendini geri çekti. Çimenler küfle kaplanmıştı.

“Kusura bakma oğlum,” dedi Tom, tiksintiyle homurdanan atına. “Senin için yiyecek bir şey yok sanırım. En azından burada yok.”

Fırtına sevgisini göstermek için burnunu Tom’un boynuna sürttü. Elenna, Gümüş’ün kürkünü endişeyle okşadı.

Etrafına bakıp “Burada herhangi bir şeyin *yaşamayı* mümkün olabilir mi ki?” diye sordu.

Bu soruya yanıt verircesine, her biri birer gök gürlmesini andıran ayak sesleri böldü sessizliği. Tom, Fırtına’nın ürkmesine engel olmak için dizginlerine sarıldı.

Sesi duyar duymaz havaya sıçrayan Elenna ise hemen Tom’un yanına koştu. “Bu, Raşuk olmalı!”

İKİNCİ BÖLÜM BİR ANLIK KUŞKU

“Eğer öyleyse,” dedi Tom, “bir mağara trolü için oldukça uzaklara gelmiş sayılır.”

Ayak sesleri gittikçe kuvvetlendi ve ileriye süzen Tom, ağaçların arasından onlara doğru hücum eden devasa bir yaratık gördü. Kabarık, kahverengi bir postu, uzun bir burnu ve şekilsiz sarı dişleri vardı.

“Bir ayı!” dedi Elenna nefes nefese. Gümüş ise uzun, sivri dişlerini göstererek öfkeyle hırlıyordu.

Tom geri adım atan Fırtına'nın dizginlerini

sıkıca tuttu. Hayvan yaklaştıkça ince, mat kürkünün altındaki kaburgalarını ve ağzından akan salyaları görebiliyordu. Ayı son derece aç olmalıydı ve görünüşe göre bugünkü yemeğini bulduğunu düşünüyordu.

Tom dizginleri Elenna'ya verdi ve kılıcını çekip kendini kavgaya hazırladı. Bu yaratığın, Avını engellemesine izin vermeyecekti.

Ayının karşısına dikildi ve Elenna'ya "Geri çekil," diye bağırdı. Karşısındaki Malvel'in Canavarlarından biri olmasa da Tom'un iki katıydı ve korkunç pençeleri ile sivri dişleri bir kemiği kolaylıkla un ufak edebilirdi.

Ayı yaklaştıkça Tom kılıcını daha da sıkı kavradı. Elleri öylesine terlemişti ki kılıcı sıkıca tutmakta zorlanıyordu. *Altın eldivenler beni harika bir silahşor yapmıştı,* diye düşündü. *Ama artık onlara sahip değilim!* Bu sıkıntılı düşüncelerden kurtulmak istercesine kafasını salladı.

Ama ayı çoktan yanına gelmişti ve kulakları sağır eden kükremesi Tom'un saçlarını geriye doğru savurdu.

Ya büyüye fazlasıyla bel bağlar hale

geldiysem? Alnından akan ter gözlerine damlıyor, kılıcı elinde tutmakta bile zorlanıyordu. Ya büyüler olmadan, yalnızca kendimken yeterince iyi değilsem?

Ayı devasa pençelerinden birini kaldırdığında Tom kaçmak için artık çok geç olduğunu, tüm bu kuşkularının ona pahalıya mal olacağını fark etti; kendini savunması için artık çok geçti!

Aniden, kulağının yanından geçen bir vızıltı işitti ve ayının bir okla omzundan vurulduğunu fark etti. Hayvan, acıyla kükredi ve geldiği ağaçlığa doğru öfkeyle kaçmaya başladı.

Elenna yeni bir atış daha yapmak için hazırladığı yayını indirmeden Tom'un yanına geldi. Ama ayı çoktan gitmişti.

Tom kılıcını yere sapladı ve kabzaya yaslanıp derin derin nefes alarak sakinleşmeye çalıştı.

“O ayı seni canlı canlı yiyecekti,” dedi Elenna yayını indirirken. “Ve sen hareket bile etmedin!”

Tom başını çevirdiğinde Elenna'nın kaygıyla kaşlarını çattığını gördü. “Donakaldım,” dedi hatasını kabullenerek. “Onu güçlerim olmadan yenebileceğimden emin olamadım.”

Elenna'nın yüzündeki kaygı, hayrete dönüştü. “Hayatımda duyduğum en aptalca şey bu. Sen cesaretini o güçleri kazanmadan çok daha önce ispatladın.”

Tom, “Keşke kendimden kuşku duymayı bırakabilsem,” dedi başını çevirerek. “Bu tüm Canavar Avları arasında en önemlisi... ve ben bunu başarabileceğimden emin değilim!”

Elenna arkasından “TOM!” diye çığlık attı.

Tom bunu duyar duymaz inanılmaz bir çeviklikle topuklarının üzerinde döndü ve kılıcını kaldırdı. Aklında tek bir düşünce vardı – Ayı

geri dönmüştü. Bir ağaç dalı son hızla kafasına çarpmak üzereydi. Tom kılıcını savurdu ve dalı havada ikiye ayırdı.

Yerdeki parçalardan başını kaldıran Tom, ellerindeki toprak ve ağaç kabuklarını temizleyen Elenna'yı gördü.

“Bunu sen mi attın?” diye sordu şaşkın şaşkın.

Arkadaşı gülümseyerek başını salladı.

“Güçlerinin bir kısmını kaybetmiş olabilirsin,” dedi.

“Ama bu senin bir anda kötü bir silahşor olduğun anlamına gelmiyor.”

Tom da gülümsüyordu. “Haklısın,” dedi kılıcını kınına sokarken. “Ben bunu başarabilirim.”

Elenna, Fırtına'nın başına dönüp atın eyerine atladı. “Hayır,” dedi gözleri parlayarak. “Biz bunu başarabiliriz.”

Fırtına'yla yola koyulan Elenna'ya şen bir kahkahayla yanıt verdi Tom. Gümüş hevesle onları

takip etmeye başladı. Tom da onlara katıldı ve Ölü Dağlar'a doğru uzanan ağaçlığa yöneldiler. Tom, göğsünün gururla kabardığını hissediyordu; Elenna onun için kazanacağı ya da kaybedeceği herhangi bir güçten daha değerliydi. Onun dostluğunu Avantia'daki tüm güçlerin toplamına bile değişmezdi.

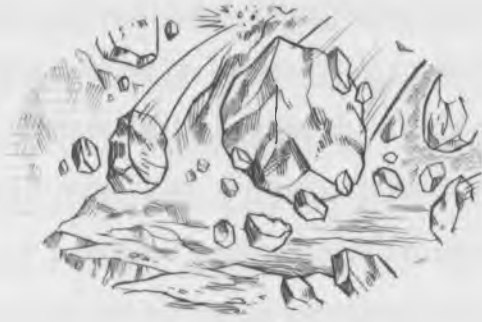
Ama yine de uçan bir dal ile kötü Canavarlar arasında büyük fark vardı. Tom, onu büyük zorlukların beklediğini unutmamıştı.

"Nefes aldığım sürece," dedi kendi kendine.
"Canavarları bulacak ve hepsini yeneceğim!"

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

ÖLÜ DAĞLAR

“Sanırım vardık,” dedi Elenna, Fırtına’yı dağa uzanan dar yolun başında durdurup.

Kül rengindeki Ölü Dağlar’a göz atan Tom başıyla onayladı. Öyle yüksektiler ki, gökyüzünü kaplayan kapkara bulutların arasında kayboluyorlardı.

Elenna, “Fırtına’ya bu daracık yolda binmek çok tehlikeli,” deyip attan indi.

“Evet, biz yürüelim, Fırtına da bizi takip

etsin o zaman,” dedi Tom. Dolambaçlı patikayı tırmanmaya başladılar. Yükseklerle çıktıkça patika da daraldığından daha da yavaş ve dikkatli ilerlemeleri gerekiyordu. Kara bulutlar alçaldı ve kısa bir süre sonra bardaktan boşanırcasına yağmaya başlayan yağmur onları iyice yavaşlattı.

Bu durum Tom’un canını sıkıyordu. “Şu an kolay hedeften başka bir şey değiliz. Bir sonraki dönemecin arkasında ne olduğuna dair hiçbir fikrimiz yok ve yolumuz öyle daraldı ki, geri kaçmamız mümkün olmayacak. Raşuk bizden çok daha avantajlı durumda.”

Elenna yüzüne yapışan saçlarını düzeltti. “Ama ne yapabiliriz ki? İlerlemekten başka seçeneğimiz var mı?”

Tom başını salladı. “Birimiz bu dar patikayı bizden çok daha hızlı tırmanabilir,” dedi Gümüş’e bakarak. “Birimiz tehlikeyi önceden sezip diğerlerini uyarabilir.”

Gümüş, ondan bahsedildiğini anlamışçasına öne çıktı.

Elenna kurdun boynundaki tüyleri okşadı ve kulağına eğilip “Hadi yolu göster bize oğlum,” dedi.

Gümüş kendisine söyleneni anlamış görünüyordu. İleri fırladı ve dar dönemeci çeviklikle geçip gözden kayboldu.

Tom, “Yine de Fırtına için yavaş ilerlemeye devam etmeliyiz,” dedi Elenna’ya.

Dikkatli adımlarla, kurdun rutubetli toprakta bıraktığı izleri takip etmeye başladılar. İleride Gümüş’ün heyecanla ilerlediğini duydular. Tom, kalp atışlarının hızlandığını hissetti; anlaşılan Gümüş, Canavarın izini bulmuştu! Mağara trolü çok yakında olmalıydı.

“Umarım daha yükseğe tırmanmak zorunda kalmayız!” diye bağırdı Elenna yağmurun sesini bastırmak için. “Fırtına pek mutlu görünmüyor.”

Tom arkasına baktığında Fırtına'nın aşağı düşmemek için çapraz adımlar atmak zorunda kaldığını gördü. Hayvanın her yanı ter içinde kalmıştı. Yağmurla beraber durmaksızın çakan şimşeklerin yarattığı paniği bastırmak için derin derin nefes alırken burun delikleri sürekli büyüyüp küçülüyordu.

“Tek bildiğimiz Raşuk'un bu dağda bir yerde yaşadığı,” dedi Tom. “Ya Gümüş ya da biz onu bir şekilde bulacağız. Ne de olsa o bir mağara trolü, buradaki mağaralardan birinde yaşıyor olmalı!”

Elenna, başını salladı. Yanakları soğuktan acıyordu. Köşeyi döndüklerinde Gümüş'ü gördüler. Hayvan, çaresizce toprağı kokluyordu. Canavar oradan geçtiyse de izi silinmişti. Dar patikadan ufak bir platoya çıkmışlardı ama Canavar ortalıkta görünmüyordu.

“Şimdi ne yapacağız?” diye sordu Elenna.

Tom yağmurdan ve sisten etrafını görmekte zorlandığı için gözlerini kıstı. Ama etraflarında kayalardan başka bir şey yoktu. Yağmur iliklerine kadar işlemiştir ve Elenna'nın da soğuktan titrediğini görebiliyordu.

Birden, onu rahatlatan ve gülümseten bir şey gördü ileride.

Patikadan çok da uzakta olmayan kayalıkların oluşturduğu sığınağı işaret ederek “Şurası,” dedi. “Yağmur dinene kadar buraya sığınabiliriz.”

Elenna, Fırtına'yı hafifçe dürttü ve ilerlemeye başladılar. Tom ve Gümüş de arkalarındaydı.

Sığınağın altında bakımsız bir dağ keçisiyle karşılaştılar. Tom bir dizinin üstüne çöküp Gümüş'ün boynunu okşadı; Elenna'nın kurdunun zavallı dağ keçisini korkutmasını istemiyordu.

“Buralarda yaşayan tek canlı olsa gerek,” dedi Elenna.

“Canavarı saymazsak,” dedi Tom suratını asarak.

Sığınağın altına girdiler. Yamaçtan oldukça dışarı uzansa da pek geniş sayılmazdı. Bu yüzden Tom ve dostları ıslanmamak için birbirlerine sokuldular.

Tom keçiyi daha dikkatli incelemeye başladı. Korktuğu belliydi, ama korkusunun kaynağı onlar değildi. Dehşete düşmüş bir halde durmaksızın etrafına bakınıyordu. Sanki bir şeye karşı tetikteydi ve tehlikenin nereden geleceğini bilemiyordu.

Acaba Canavardan korkuyor olabilir miydi?

“Elenna, sence bu keçi Raşuk’u görmüş olabilir mi?” diye sordu Tom gözlerini ürkek hayvandan ayırmadan.

Elenna’dan yanıt gelmedi.

Başını çevirdiğinde yağmurdan ve sisten başka bir şey görmedi. Arkadaşı gitmişti! *Raşuk onu kaçırmış olabilir miydi?*

Bir anda korkunç bir gürültü koptu. Yere çarpıp parçalanan kayaların sesiydi bu sanki. Dar patikadan, bir sonraki dönemecin ardından gelmişti ses.

“Elenna?” diye bağırdı Tom sese doğru koşarken. Dönemeci dönüp koşmaya devam ederken yalnızca mağaraya benzer bir şey görebiliyordu ileride. Dağın derinliklerine iniyormuşçasına derin görünüyordu mağara. Tam girişinin üzerinden ise kayalar yuvarlanıyordu. Bu heyelanı nasıl aşacaktı?

O an Elenna'nın sesi yankılandı: “Tom... Mağaradayım!”

Tom mağaranın ağzında duran Elenna'yı görünce hiç düşünmeden, yukarıdan devrilen kayaların arasına daldı ve büyük bir çeviklikle Elenna'nın yanına vardı.

"Heyelan yüzünden buraya sığınmak zorunda kaldım," diye açıkladı Elenna.

Tom, onu kolundan tutup "Burada kalamayız," dedi aceleyle. "Raşuk bir mağara trolü ve büyük ihtimalle burası onun evi. Dağ keçisi de bu yüzden buraya sığınmaktansa yağmurdan sıırıslıklam olmayı tercih etti."

Sanki bu cümleyi yanıtlarcasına, yağmur sesini aşıp gelen bir rüzgâr doldu içeri. Rüzgârda bir ses, bir mesaj vardı. Ve bu ses Tom'a son derece tanıdık geliyordu. Malvel'in sesiydi bu.

Kara Büyücünün tüm mesajı iki kelimedenden oluşuyordu:

"Raşuk geliyor."

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

RAŞUK!

Malvel'in sesi azalıp kaybolurken, Elenna Tom'a korkuyla baktı.

“Bak,” dedi Tom dışarıyı göstererek. “Heyelan durdu. Fırtına ve Gümüş'ü de getirirsen iyi olur. Canavar geliyor. Hepimiz hazırlıklı olmalıyız.”

Elenna başını salladı ve dışarı koşup dönemeci döndü.

Tom, altın miğferin üstün görüş gücünü kullanarak mağaranın derinliklerini, ışıktan nasibini almayan kısımları incelemeye koyuldu.

Girintili çıkıntılı duvarlar balçıkla kaplıydı ve yosunların doldurduğu çatlaklarla, geniş çöküntülerle doluydu. Tom bu çöküntüleri Canavarın yumruğunun açıp açmadığını merak etti. Yukarı baktığında tepesindeki kayalıklarda Hugo'nun kalesindeki balkonlara benzeyen çıkıntılar bulunduğunu fark etti.

Tom'un kalbi hızla atmaya başladı. Çünkü çıkıntılardan birinde, kenarı mavi mineden, gümüş bir cisim görmüştü. Cılız ışıpta bile parılıyordu.

"Tılsımın parçası!" dedi nefes nefese. "O halde ne bekliyorsun?" diye sordu Elenna arkasından. Tom arkasına döndüğünde Fırtına ve Gümüş'ün de Elenna ile olduklarını gördü. Duvarın dibine, Tom'un yanına geldiler. "Gidip alsana!"

Tom duraksadı. "Ya tuzaksa?"

"Eğer öyleyse, savaşarak kurtuluruz," dedi

Elenna yay ve okunu kaldırarak. “Her zaman yaptığımız gibi.”

Tom başıyla onayladı. “Raşuk geliyor mu diye gözcülük edin,” dedi. “Eğer karanlıkların arasında bir tuhaflik sezerseniz hemen beni uyarın.”

Mağara duvarına döndü tekrar. Eğer altın çizmelerin gücünü kaybetmemiş olsaydı, tek sıçrayışta kolayca alabilirdi tılsım parçasını.

Tom, yumruklarını kararlılıkla birleştirdi. “Bunu eski usulle çözmek zorundayım,” dedi kendi kendine ve parmaklarını yosun dolu çatlaklardan birine geçirip tırmanmaya başladı.

“Çabuk ol Tom,” dedi Elenna elinden geldiğince alçak bir sesle. “Raşuk her an gelebilir.”

Tom tırmanmaya devam etti. Yükseldikçe çatlaklar ve çöküntüler kayganlaşıyor, daha tehlikeli bir hal alıyordu. *Tüm dikkatini topla*, dedi kendi kendine. *Neredeyse vardın.*

Son bir hamleyle Tom kendini tepeye çekti. Zaferin tadını damarlarında hissediyordu. Süper gücü olmadan başarmıştı bunu ve artık üçüncü parçayı alabilirdi. En güzeli ise Raşuk ortalıkta görünmüyordu.

“Gümüş, sakın ol,” diyordu Elenna aşağıda fısıldayarak. Tom, Gümüş’ün hırlamalarını bulunduğu yüksek yerden bile duyabiliyordu. Ve bunun ne anlama geldiğini biliyordu.

Canavar yakındaydı.

Tılsım'ın parçasını alır almaz, ellerinden vücuduna yayılan bir enerji dalgası hissetti. Boynuna kösele kayışla asılı diğer iki tılsım parçası neredeyse titriyorlardı. Sanki iki parça da, üçüncünün bulunduğu haberdardı. Tom üçüncü parçayı yeleğinin cebine soktu.

Etrafındaki duvarların hepsi bir anda gümleme sesi eşliğinde zangırdamaya başladı. *Güm! Güm! Güm!* Her bir gümlemede tavandan aşağı toz dökülüyordu.

Tom kılıcını çekti ve bulunduğu yere tüneyerek beklemeye koyuldu. Bir yandan da arkadaşlarını gözden kaçırmamaya çalışıyordu. Büyük ve korkunç bir şeyin yaklaşmakta olduğu belliydi ve arkadaşlarını korumaya hazır olmalıydı. Elenna yayını kaldırmış, dar çemberler çizerek yürüyordu; Canavarın herhangi bir yönden saldırabileceğinin

o da farkındaydı. Gümüş de onun adımlarını takip ediyor, Fırtına ise mağaranın ağzında gergin bir halde ileri geri geziniyordu.

Tom, gözleriyle mağarayı taramaya başladı. Gümlmeler daha da yaklaşmış olsa da Raşuk henüz görünürlerde yoktu.

Tom'un gözleri Elenna'yla buluştu, sorgulayan gözlerle kendisine bakıyordu.

"Onu göremiyorum," diye fısıldadı Tom. "Aşağı geliyorum."

Elenna'nın yüzü bir an korkuyla doldu. Artık Tom'un tam arkasında bir yere, mağaranın tavanına bakıyordu. "Arkanda!" dedi çığlık çığlığa.

Tom onun bakışlarını takip etti ve kalbi bir anlığına duracak gibi oldu. Mağara Trolü Raşuk, iki sarkıtaya tutunmuş, Tom'a bakıyordu. Sarkıtları birer sarmaşık gibi kavrayan Canavar, kısa, kaslı ayaklarının ucunda bulunan geniş pençeleriyle bir avize gibi duruyordu.

Tıpkı bir maymun gibi, sarkıttan sarkita ilerlemeye başladı. Gri gözleri, ona ok atmaya hazırlanan Elenna'nın üstünde durunca, korkunç bir zevkle parladı. Ne var ki Raşuk hayalet şekline bürününce Elenna'nın attığı oklar, içinden geçip gittiler.

Tom can havliyle aşağı kaymaya başladı. Düşmemek için, duvardaki çatlakları kullanıyor, bu sırada kolları keskin kayalara sürtündükçe canı yanıyordu. Canavar bir kez daha eski haline dönünce mağarayı inleten bir kahkaha attı. Ardından kendini sarkıtlardan Elenna'nın üzerine bıraktı.

Tom, "Kaç!" diye bağırdı. Az kalsın düşüyordu. Elenna, Raşuk'un düştüğü yerden son anda kaçabildi. Trol yere öylesine sert inmişti ki, bütün dağın sarsıldığını hissettiler.

"Hayır!" Sarsıntı yüzünden dengesini kaybeden Tom'un çılgılığıydı bu. Parmaklarını geçirdiği yosunlu çatlaktan aşağı düşüyordu son hızla. Umutsuzca bir yerlere tutunmaya çalıştı ama başaramadı.

Elenna'nın "Tom!" diye bağırdığını duydu. "Tüyü kullan!"

Dağ Trolü Arkta'nın tüyünü kullanmak için kalkanına uzandı. Onu tehlikeli düşüşlerden koruyan tüyü kullanabilirse kurtulabilirdi ama o kadar zamanı kalmamıştı.

Tom, büyük bir gürültüyle yere çarptı.

Bacağına şiddetli, korkunç bir ağrı saplandı. Sağ ayak bileği sanki binlerce parçaya ayrılmıştı.

Tom acıdan bayılmamak için kendisine iki tokat

attı. Elenna hemen yanına koştı ve onu korumak için Canavara ok atmaya başladı. Bu arada Gümüş de bileğinin tam yanında durmuş, Raşuk'a hırlıyordu.

Ama trol bu defa oklardan kaçmak için hayalete dönüşmekle uğraşmadı bile; elinin tersiyle okları savuşturdu. Kambur duruşunu bırakıp, tam boyunu gösterdiğinde, gözlerinin korkunç bir şekilde parladığını gördü Elenna.

Tom, tüm ağırlığını sağlam bacağına verip ayağa kalktı ve kılıcını çekti. Raşuk kükreyip Tom'a doğru koşmaya başladı. Bu sırada yoluna çıkan Elenna ve Gümüş'ü kolunun tek hamlesiyle kenara fırlattı. Yedikleri darbeye havaya fırlayan dostları mağaranın girişindeki kayalara çarpıp Fırtına'nın yanına düştüler. Tom öfkeyle kükrediyse de, Elenna ve Gümüş'ün göğüslerinin inip kalktığını görünce rahatladı; ikisi de hayattaydı en azından.

Tom kılıcını kaldırıp Canavara saldırmaya hazırlanmıştı ki, Fırtına'nın tiz kişneyişi duyuldu. Arka toynakları üzerinde yükseldi ve ardından Raşuk'a doğru dörtnala koşmaya başladı. Mağara trolü arkasını döndü ve tek sıçrayışta Fırtına'nın sırtına binip ellerini atın boynuna doladı. Trolü sırtından atmak için deli gibi zıplamaya başlayan Fırtına'nın gözleri korkuyla dönüyordu.

Canavarın kürek kadar büyük ellerini gören Tom'un tüm vücudunu saran panik duygusu, canını bir bıçak gibi yakıyordu. Raşuk'un iki elinde de sarı, sipsivri tırnakları vardı; özellikle sağ elindekiler feci şekilde uzundu. Atın kafasını tek seferde koparabilecek kadar sivri görünüyorlardı.

Yaratık, korkmuş atın kokusunu aldıkça vahşi kahkahalar atıyordu.

Tom elinden geldiğince hızlı bir şekilde, topallaya topallaya üzerlerine gitmeye başladı.

Ama tek bacağı sakatken bu Canavarı nasıl yenebilirdi? Raşuk'un sağ pençesini Fırtına'ya savurmak üzere havaya kaldırdığını gördüğü an tüm korku ve kuşkularından sıyrıldı Tom.

Tüm gücüyle trolün üstüne atladı.

BEŞİNCİ BÖLÜM

TROLLE ÇARPIŞMA

Tom, Raşuk'un devasa bileğini kavradı ve sihirli gücünü kullanarak onu Fırtına'nın üzerinden çekip aldı. Fırtına mağaranın ağzına doğru kaçarken, Tom öfke dolu bir savaş çığlığıyla Raşuk'u duvara fırlattı. Ama Canavar bir kedi çevikliğiyle döndü ve darbe almadan ayaklarının üzerine indi.

Raşuk öfkeyle yeri yumrukladı ve sarsıntının yarattığı şok dalgası Tom'un bileğindeki acıyı daha da berbat bir hale getirdi. Acıdan bayılacak gibi olan Tom'un gözlerinin önünde siyah noktalar

dans ediyordu artık. Eğer bu Avı tamamlayacaksa, kullanabileceği bir g¼ç kaynağı bulması gerektiğinin farkındaydı Tom.

G¼m¼ş'¼ yanına alan Elenna, "Raşuk'un pençelerine dikkat et Tom!" diye bağırdı. Fırtına'nın dizginlerini tutarak mağaranın girişinde dikiliyordu. Ne kadar acı çektiği sesinden belliydi. Tom, onun canını yakmasının bedelini Canavara ödeteceğine yemin etti.

Mağara trol¼ sağ pençesini üzerine indirmek üzereyken, tam zamanında geri adım atan Tom, burnunun ucundan geçen sivri tırnakları sarı bir bulanıklık olarak görd¼ yalnızca.

Raşuk yeniden havayı kokluyordu. Tom, Canavarın burun deliklerini kaplayan, derin derin nefes aldıkça titreyen kalın, sık kılları fark etti. Trol neden bu kadar sık kokluyordu havayı?

Raşuk, Tom'a doğru iki dev adım attı. Tom önce geriye, ardından sola doğru iki hamle yapıp

saldırı açısını değiştirdi. Raşuk hâlâ Tom'un az önce olduğu yere dönüktü. Çok kısa bir an sonra yeniden havayı kokladı ve Tom'a döndü.

Kokumu alması gerekiyor, diye düşündü Tom; koku duyusu, görüşünden daha kuvvetli.

Raşuk şiddetle kükreyince mağara yeniden sallandı. Bacağındaki ağrıyı düşünmemeye çalışan Tom, yerinden kıpırdamadı. Canavar ona doğru hareketlendiğinde Tom geri zıpladı. Ama gözlerini Raşuk'unkilerden hiç ayırmıyor ve kılıcını hep havada tutuyordu.

Korktuğunu göstermemekte kararlıydı. Raşuk'a bu zevki tattırmayacaktı.

Arkasından Elenna'nın seslendiğini duydu; "Tom! Neredeyse mağaranın ağızına geldin, adımını attığın yere dikkat et!"

Bu haber Tom'u korkutmak yerine heyecanlandırdı. Eğer mağaranın ağızına geldilerse

belki bir şekilde Canavarı dar yola çekebilir ve aşağı yuvarlanmasını sağlayabilirdi. Raşuk bile böyle bir düşüşten sağ kurtulamazdı.

“Beni takip et trol, sana meydan okuyorum!”

Raşuk’un ona yaklaştığını görünce bir adım daha geriledi. Gülümsememek için dudağını ısırıyordu bir yandan. Canavar tuzacağına düşecekti.

“İşte bu kadar,” dedi iki adım daha gerilerken. “Bu taraftan gel...”

Raşuk’un öfkesi, yüzünden okunuyordu. Sarı dişlerini göstererek ilerliyor, gözlerini Tom’a odaklamaya çalışıyordu.

Tom omzunun üstünden, Gümüş ve Fırtına’yla beraber mağaranın ağzında duran Elenna’ya baktı. Yağmur, bardaktan boşanırcasına yağmaya devam ediyordu. “Yolumdan çekilmeye hazır olun, Canavarı dağın eteklerinden düşürmeye çalışacağım.”

“Yalnızca beş adım kaldı,” diye yanıtladı Elenna. “Dikkatli ol!”

Tom, "Beni merak etme," dedi başını yeniden Raşuk'a çevirerek. "Düşsem bile kalkanımı kullanırım. Ama Canavar o kadar şanslı olm..."

Şimşek çakınca her yer aydınlandı ve bir saniyeliğine de olsa Raşuk'un yüzü tüm hatlarıyla ortaya çıktı. Kuvvetli ışığın altında cildi neredeyse beyazdı. Canavar kükredi, yüzünü korudu ve sendeleyerek geri kaçtı.

"Işıktan hoşlanmıyor!" dedi Elenna bağırarak. "Canı yanıyor!"

Tom'un içi umutla doldu. Şimşek asıl planını suya düşürmüş olsa da ona yeni bir koz vermişti. Kör bir halde sendeleyerek geri geri kaçmaya devam eden trolün üstüne koştururken bileğindeki acıyı daha az hissediyordu artık.

Tom, Canavara doğru atıldı ve kayarak bacaklarının arasından geçti. Bu sırada kılıcını çekip Canavara sapladı. Raşuk'un derisi çok sertti

ve derin bir yara açabilmek için Tom'un tüm gücünü kullanması gerekti.

Canavar baldırından yeşil kanlar damlarken acıyla böğürmeye başladı. Ardından yaralı bacağıyla Tom'u tekmeleyip bir kenara savurdu.

"Bu sefer olmaz!" dedi Tom. Kalkanını çözünce üzerindeki kartal tüyü onun güvenle yere inmesini sağladı.

Tom Canavarla çarpışmaya devam etmek için arkasını döndüğünde, Raşuk'un mağaranın derinliklerine kaçtığını gördü.

Trolün ardından aksayarak koşmaya başladı.

"Tom, yardım et!"

Elenna'nın sesiydi bu.

Tom başını mağaranın ağızına çevirdiğinde, delirmiş gibi sıçrayarak daireler çizen Fırtına'yı ve hâlâ dizginlerini tuttuğu için peşinden sürüklenen

Elenna'yı gördü. Şimşekler iyice artmıştı ve her şimşegi, şiddetli gök gürültüleri takip ediyordu. Zaten yorulmuş olan Fırtına, bu korkunç sesler yüzünden korkudan deliye dönmüş olmalıydı.

Tom elinden geldiğince hızlı bir şekilde yakaladı Fırtına'yı. "Sakin ol," dedi tatlı tatlı. "Artık güvendesin."

Söyledikleri işe yaramıştı. Fırtına hâlâ başını sallayarak ufak daireler çiziyor olsa da sıçramayı bırakmış, yavaşlamıştı. Sadık atını böyle şaşkın ve korkmuş bir halde görmek Tom'un yüreğini dağlıyordu.

Tom yavaşça uzandı ve Fırtına'nın dizginlerini bileğine doladı. "İşte böyle," dedi teselli eder gibi. "Sakinleş."

Fırtına iyice sakinleşmişti artık. Mağarada neredeyse çıt çıkmıyordu. Raşuk'un ayak sesleri bile duyulmaz olmuştu. Yaratık ya iyice

uzaklaşmıştı ya da bir yere sığınmış, yaralarını sarıp sonraki çarpışmaya hazırlanıyordu.

Tom, bunun ne zaman olacağını bilmiyordu ama yeniden çarpışacaklarına emindi.

Ve bu defa hazır olacaktı.

Gökyüzü aniden bir başka şimşekle aydınlandı. Ve ardından gelen gök gürültüsü o kadar şiddetliydi ki Tom ve Elenna yerlerinden sıçradılar.

Fırtına, arkasından şeytan kovalıyormuşçasına koşmaya başladı.

Mağaranın ağzına yönelen atın ardından Tom'un ayakları da yerden kesildi. Dizginleri bileğine doladığını unutmuştu! Fırtına'nın arkasından fırlayınca başını mağaranın duvarına çarpan Tom, başından boynuna doğru süzülen kanın sıcaklığını hissedebiliyordu. Duvardan sekip yere düştü ve Fırtına'nın ardından sürüklenmeye başladı. Dizginleri çekmeye çalışsa da çabaları

fayda etmiyor, Fırtına çılgınca koşmaya devam ediyordu. Dar patikaya fırladılar ve sığınağa doğru yöneldiler. Fırtına hâlâ biraz olsun yavaşlamamıştı.

Tom, yolun ilerisinde bir uçurum olduğunu gördü. Fırtına'yla ikisi, dörtnala kendi sonlarına koşuyorlardı...

ALTINCI BÖLÜM KAYIP PARÇA

Tom kalan gücünü toplayarak yukarı uzandı ve kollarını Fırtına'nın boynuna dolayıp kendini yukarı çekti. Artık uçurumun derinliklerini görebilecek mesafedeydi. Ve bir, iki adım sonra, atıyla beraber o dipsiz uçuruma yuvarlanacaklardı.

Tom iki eliyle dizginleri kavradı ve daha önce hiç çekmediği kadar sert bir şekilde çekti. Fırtına'nın başı geriye gidince uçurumun kenarındaki ön toynakları havalandı ve ikinci bir çekişle Fırtına'yı sağa döndürdü Tom.

Tom ellerini dizginlerden kurtarıp Firtına'nın boynuna sarıldı. Duyduğu ritmik, hızlı kalp atışlarının kendisine mi yoksa Firtına'ya mı ait olduğunu bilemiyordu.

"Aferin oğlum," diye fısıldadı yelesinden başını kaldırmadan. "Çok iyiydin."

Dönüp mağaraya bakınca Elenna'yla Gümüş'ün onlara doğru koştuğunu gördü.

“Yaralandın mı?” diye sordu Elenna.

Ayak bileğindeki acı daha da şiddetle, intikam almak istercesine kendini hatırlatırken, “Başa çıkamayacağım bir şey değil,” dedi Tom. O sırada yolun aşağısından meleme sesleri geldi kulağına. Daha önce karşılaştıkları dağ keçisinin sekerek geldiğini ve meraklı bir ifadeyle onları incelediğini görünce kahkaha atmaktan alamadı kendini.

Elenna, Fırtına’dan inmekte olan Tom’a “Peki şimdi ne yapacağız?” diye sordu.

“Mağaranın ağzına yakın durmalıyız,” diye yanıtladı Tom yere otururken. “Raşuk’un şimşekten nasıl etkilendiğini gördün. Işıktan hoşlanmıyor. Burada kalırsak avantajı elimizde tutmuş oluruz.”

Tom sakat bileğindeki acıyı bir kez daha hissetti. Yalnızca bileğine dokununca bile acıdan dişlerini sıkarak zorunda kalıyordu.

“O Canavar gerçekten çok korkunçtu Tom,”

dedi Elenna yanına otururken. “Bugüne kadar karşılaştıklarımızın en korkuncuydu. Fırtına ve Gümüş’ün onu ilk gördüklerinde hissettikleri korkunun kokusunu alabiliyordum neredeyse.”

Tom heyecanla başını kaldırdı. *Koku...*

Fırtına'nın sırtına atladığında havayı koklayıp zevkten kahkahalar atan Raşuk'u hatırlayarak “Tabii ya!” dedi. “Raşuk, Fırtına'yı korkusu sayesinde yakaladı. Bu karanlıkta avını bu şekilde takip edebiliyor.”

Elenna, başıyla onayladı. “Çok mantıklı. Hepimizin ondan nasıl korktuğunu göz önünde bulundurursak...”

“Pekâlâ, o halde artık ona nasıl yaklaşabileceğimizi biliyoruz. Bir sonraki çarpışmamızda ondan korktuğumuzu belli etmeyecek ve onu yeneceğiz.” Tom belindeki mücevherli kemeri çözdü. Daha önceki Canavar

Avlarında kazandığı mücevherlerden biri özellikle şu an çok işine yarayacaktı.

“Kırılmış mı?” diye sordu Elenna yaralı bileğini göstererek.

Kemerinden yeşil taşı çıkaran Tom gülümsedi. “Uzun sürmeyecek.” Bu mücevherin kırık kemikleri onarma gücü vardı. Taşı daha önceden kullanmak isterdi ama onarma işinin biraz zaman alacağını biliyordu ve bunu çarpışırken yapamazdı. Taşı bileğinin üstüne koydu ve dikkatini topladı. Taştan dalgalar halinde yayılan enerji kırık kemiğin etrafını sardı ve kırık bölgeleri teker teker birleştirmeye başladı.

Taşın gücü işe yarıyordu.

Tom, taşı yerleştirdiği kemeri yeniden beline sararak “İki bacağımı da kullanabilirsem bu görevin üstesinden çok daha kolay gelebilirim,” dedi. Ayağa kalktı ve Elenna’yla beraber, yanlarına Fırtına ve Gümüş’ü de alıp mağaraya yöneldiler.

Mağaraya geldiklerinde Elenna Tom'a baktı ve duvara çarpınca yarılan kafasını işaret etti. "Şunun da çaresine baksan iyi olacak. Raşuk'la yeniden karşılaştığında tamamen iyileşmiş olmayı tercih edersin, değil mi?"

"Haklısın," dedi Tom. Alev Kuşu Epos'un pençesini kalkanından alıp şakağına yerleştirdi.

Yarasının kapanmaya başladığını hissediyordu.

“Kafamı çarpınca aptallaştım herhalde.”

“Öyle mi, hiç fark etmemiştim,” dedi Elenna gülerek.

Tom bir kahkaha patlattı ve mağaranın ağzından uzaklara göz gezdirmeye başladılar.

Kısa bir süre sonra sessizliği bozdu Elenna:

“Hava durulmaya başladı, artık yıldırımları Raşuk’un dikkatini dağıtmak için kullanamayacağız sanırım.”

“O halde yaratığı yenmenin başka yollarını buluruz, değil mi?”

Elenna gülümsedi. “Tabii ki! Üçüncü tılsım parçası da bizde olduğuna göre, görevi yarılacak zaten.”

“Tabii ya!” diye yanıtladı Tom gözleri parlayarak. “Ben onu unutmuştum.”

“Başının iyileştiğine *eminsin*, değil mi?” dedi Elenna sırtarak.

Tom yine keyifle kahkaha attı ve elini yeleğinin cebine götürdü. Elenna haklıydı; görevin yarısını tamamlamışlardı.

Ama tılsım cebinde yoktu! Cebini didik didik arasa da *hiçbir şey* bulamadı.

Panikten göğsünün sıkıştığını hissetti. “Gitmiş!” diye haykırdı.

YEDİNCİ BÖLÜM

KORKUNUN KOKUSU

“Raşuk’la çarpışırken düşürdün herhalde,” dedi Elenna ümitsizce. “Onu bulmalıyız!”

“Zamanımız yok,” diye yanıtladı Tom kendinden emin bir ses tonuyla. “Parça buralarda bir yerdedir ama şu an önceliğimiz Canavarı yenmek, onun için hazırlanmalıyız.”

Elenna’nın kaygısı yüzünden okunuyordu. “Ama... hâlâ bir planımız yok.”

“O halde bildiklerimizi ortaya dökelim,” dedi Tom mağarayı hızlı adımlarla turlayarak. “Raşuk’un karanlığı aydınlığa tercih ettiğini biliyoruz.”

Elenna başını salladı. “O halde onu mağaradan dışarıya çekebilirsek zayıf düşecektir.”

“Kesinlikle. Ayrıca korkumuzun kokusunu alabildiğini de biliyoruz. Hatta hoşuna giden bir koku bu. Belki kendi kokumuzu kullanarak onu dışarı çekebiliriz?”

“Belki,” dedi Elenna, mağaranın ağzında sessizce duran Fırtına ve Gümüş’e bakarak. “Ama baksana, Gümüş ve Fırtına en az bizim kadar sakın şu an. Korkuyormuş gibi yapmamız da işe yaramayacaktır, değil mi? Kokuyu nasıl taklit edebiliriz ki?”

Tom, bunu yapmanın bir yolunu bulmak için uğraştıkça adımları yavaşlıyordu. Bunu nasıl başarabilirlerdi?

Dışarıda yağmur iyice yavaşlamış, bulutlar dağılmaya başlamıştı. Güneş ışığı, sisli gökyüzünü aşip toprağı aydınlatıyordu artık. Belki şimşek

kadar kuvvetli bir silah değildi bu ışık, ama yine de
günüşiğini Raşuk'a karşı kullanabilirlerdi.

Tamam ama trolü ininden nasıl çıkaracağız,
diye sordu Tom kendi kendine.

Bir çözüm bulamıyor, gerçekler kafasına dank
etmeye başlıyordu. Dağın etrafında esen rüzgârın
uğultusu geliyordu kulağına. Ve pasaklı dağ
keçisinin melemesi...

İşte bu! diye düşündü Tom kendi kendine.

Elenna sıırttı. “Bu bakışı biliyorum; bu senin ‘bir fikrim var’ bakışın.”

Tom gülümsedi. “Keçi,” dedi mağaranın dışına doğru yürüyerek. “Eğer bir şekilde onun kokusunu kullanabilirsek, Raşuk’un buraya kadar gelmesini sağlayabiliriz.”

Tom yere baktı. Planlarının işe yaraması için keçinin kokusundan fazlasına ihtiyaçları vardı; kendi kokularını saklamak zorundaydılar ki keçinin kokusuna karışmasın. Elenna’nın, peşinden geldiğini duydu. Arkasında da Fırtına ve Gümüş vardı. Tom arkasına dönüp “Burada bekleyin, fazla uzaklaşmayacağız,” dedi.

Dört ayaklı dostları anlamış görünüyorlardı. Fırtına sakın bir şekilde ve mağrur bir ifadeyle beklemeye başladı. Gümüş ise karnının üstüne yatıp onları izlemeye koyuldu.

“Ne arıyorsun?” diye sordu Elenna.

“Kokumuzu gizleyecek bir şey,” diye yanıtladı Tom. “Keçinin korkusunu taşıyan koku Raşuk’u mağaradan ışığa çekecek kadar kuvvetli olmalı. Raşuk ışıkta daha güçsüz olacağından onu yenmemiz daha kolay olur. Kokumuzun keçininkini bastırmasını göze alamayız.”

Elenna iğrenerek burun kıvırdı. “Bilemiyorum Tom...”

“Tek yol bu,” dedi Tom yere göz gezdirmeye devam ederek.

Elenna’nın ayak seslerinin kesildiğini fark etti.

“Bu olur mu?” diye sordu Elenna.

Tom başını kaldırır kaldırmaz bir avuç dolusu çamur göğsüne yapıştı. Elenna bir kahkaha patlattı.

Tom çamuru kıyafetlerine sürmeye başladı.

“Başlangıç için hiç fena değil,” diye yanıtladı.

Kısa bir süre sonra Tom ve Elenna birbirlerine çamur topları fırlatmakla kalmıyor, keskin kokulu yaprakları kırıp sıvılarını vücutlarının her yerine sürüyorlardı.

“Umarım bu işe yarar,” dedi Tom işlerini bitirmek üzereyken. Sığınağın ilerisinde duran keçinin yanına gitti. Yavaşça ve olabilecek en nazik şekilde keçiye yaklaşımaya çalıştı. Keçi hareket etmese de meraklı gözlerini Tom’dan ayırmadan, onu endişeyle izlemeye başladı.

“Merak etme, canını yakmayacağım,” dedi Tom yavaşça yaklaşarak. “Söz veriyorum.”

Keçiyi iki yanından sıkıca kavrayıp mağaraya taşıdı. Keçi direniyor, başını çevirip Tom’u ısırmaya çalışıyordu.

Tom keçinin ne kadar kuvvetli olduğunu fark edince şaşırıldı. Böylesine debelenmesi, bu kuvvetli hayvanın korktuğunu da gösteriyordu. Ve eğer korkuyorsa Raşuk’un mağaradan çıkmasını sağlayabileceği anlamına geliyordu bu.

Tom, bir eliyle keçinin ensesini tutmaya devam ederek “Umarım bu kadarı Raşuk’un dışarı çıkması için yeterli olur,” dedi. Hayvan direnmeyi bırakmış olsa da gözleri hâlâ korkuyla doluydu.

Tom ve Elenna omuz omuza verip mağaranın karanlığına karşı durdular. Fırtına ve Gümüş ise dışarıda bekliyordular. Tom, keçinin korkusunun

kokusunun mağaranın derinliklerine, Raşuk'un saklandığı yere kadar ilerlediğini umuyordu.

Ve işte yine tüm mağarayı sarsan ayak seslerini duyuyorlardı artık. Gümleme sesi Fırtına ve Gümüş'ün irkilerek biraz daha gerilemesine yol açtı. Tom gözünün ucuyla Elenna'ya baktığında, dostunun gözlerini büyük bir kararlılıkla karanlığa diktiğini gördü.

Mağara trolü geri geliyordu.

Elenna yayını ve okunu hazırlarken "Bu kez hazırız," diye fısıldadı Tom.

Artık kötülüğü yenmenin zamanı gelmişti.

SEKİZİNCİ BÖLÜM KÖTÜ SÜRPRİZ

Ayak sesleri arada bir kesiliyor, Tom yaratığın çıldırmışçasına havayı kokladığını duyuyordu. Ardından trol, yürümeye devam ediyordu.

Raşuk burnu ona nereyi işaret ederse o yöne gidiyordu. Ve şu an o yön tam da mağaranın ağzıydı.

“Haydi,” dedi Tom yine fısıldayarak. “Işığa gel de seninle rahatça karşılaşabilelim.”

Raşuk, kulakları sağır eden bir kükremeye mağaranın derinliklerinde belirdi. Kılılı derisi

küçük kayalarla kaplanmıştı. Sağ elinin sivri ve uzun tırnaklarını mağaranın duvarlarına sürterek geliyor, duvardan toz bulutları kaldırıyordu. Dışarıdaki ışığa doğru yürüdüğünü umursamıyormuş gibi, yaklaştıkça yaklaştı.

Tom'u keyifli bir heyecan sardı. Planı işe yarıyordu! Trol her an ışığa çıkabilir ve görme duyusunu tamamen kaybedebilirdi.

"Hazır ol," dedi Elenna'ya.

Ama mağaranın ağzına gelen Raşuk dışarı çıkınca acı duymak bir yana, sendelemedi bile. Hızını kesmeden keçiye doğru ilerlemeye devam etti. Tom'un heyecanının yerini kafa karışıklığı almıştı artık. Bu nasıl olabilirdi? Tepeye baktı. Bir anda gökyüzünü kara bulutların sardığını, koyu, yoğun bir sisin güneşin altın ışıklarını engellediğini gördü.

Yeniden Raşuk'a döndü. Canavarın burnu havayı koklar koklamaz çan gibi genişlemeye başladı.

Çapaklı gri gözleri, bıçak gibi keskin pençeleriyle havayı yara yara gelirken zevkle parlıyordu.

Tom çabucak Elenna'ya bakıp "Ben 'şimdi' dediğimde hemen yoldan çekil," dedi.

Canavar ölümcül sağ pençesini havaya kaldırdı.

"Şimdi!" diye bağırdı Tom.

Elenna kendini sağ tarafa atarak Raşuk'un pençesinden son anda kurtuldu. Tom ise sol tarafa kaçmaya çalışsa da hemen yanında duran keçiye takılıp düştü.

Raşuk gözlerini keçiye dikerek sağ pençesini bir kez daha kaldırdı. Keçi korkudan donakalmıştı.

"Hayır!" dedi Tom çığlık çığlığa. Ama artık çok geçti. Canavar kolunu indirip pençesini keçinin sağ yanına geçirdi.

Keçinin gıkı bile çıkmadı. Onun yerine beyaz kürkü kararmaya başladı. Tom, suyun donmasına benzeyen, ilginç bir ses duydu. Keçi kaskatı kesilmişti sanki. Gözlerini mağara trolünden hiç ayırmıyordu. Tom olanlara bir anlam veremiyordu. Eğer keçi bu saldırıdan kurtulmayı başardıysa neden kaçmıyordu?

Ardından keçinin renginin tamamen griye döndüğünü görünce allak bullak oldu. Raşuk zavallı hayvanı taşa dönüştürmüştü.

Elenna'nın sesi Tom'u kendine getirdi. "Dikkat et Tom!"

Kafasını kaldırdı ve yaratığın pençesini bir kez daha kaldırdığını gördü. Son saniyede kenara yuvarlanıp pençeden kurtuldu. Tom'u iskalayan pençe, şiddetle yere saplanıp yerde gökyüzünü yaran yıldırımlar gibi çatlaklar oluşturdu.

Raşuk, öfkeyle kükredi. Yere öylesine sert vurmuştu ki, tırnaklarını taşların arasından çıkaramıyordu.

"Tırnakları," dedi Tom kendi kendine; "onlardan kurtulmalıyım."

Öfkeli bir savaş narası atarak Canavara karşı saldırıya geçti. Bir yandan da elini kılıcına götürdü.

Mağara trolü, elini kuvvetle çekip kurtarınca, yerdeki taşlar dört bir yana dağıldılar. Bir kısmı süratle koşmakta olan Tom'un vücuduna çarparsa da, Tom onları hissetmiyordu. Hiçbir şey bu Canavarı yenmesini engelleyemezdi artık.

Raşuk artık serbest kalmış pençelerini alçaktan savurdu ve Tom kaçabilmek için kendini kenara attı. Taşa dönmeye hiç niyeti yoktu. Ama kaygı duyması gereken tek şey taşa dönüşmek değildi. Canavarı dışarıya, patikaya çıkarmayı başarmıştı ama bu dar yolda savaşırken aşağı düşmek işten bile değildi.

Ama düşen ben olmayacağım, diye yemin etti Tom kendi kendine.

Bir yandan ayağa kalkarken, “Fırtına ve Gümüş’ü buradan uzaklaştır!” diye bağırdı Elenna’ya.

Patikanın tam kenarında, Canavarın önünden ok gibi fırlayarak geçmeye çalışan Elenna’yı korumak isteyen Tom kılıcını çekti. Bu sayede mağara trolünün dikkatini üzerine çekmiş, dostu Elenna, at ile kurdu mağaradan rahatça uzaklaştırabilmişti.

Tom, Raşuk'un tam karşısına dikildi, bir yandan gözleri trolün ölümcül tırnaklarındaydı. Canavar havayı koklar koklamaz tırnakları seğirdi. Tom, Avantia'nın iyi Canavarlarının düşüncelerini anlayabilse de, Raşuk'un düşüncelerini anlayamıyordu. Ne var ki düşünceleri olmasa da, yaratığın niyeti gayet açıktı; Tom'u bir an önce taşa çevirmek.

Tom olduğu yerde dimdik durup kalkanını kaldırdı. "Beni taşa çevirmek istiyorsun, öyle mi? Dene bakalım!" diye bağırdı. "Sana meydan okuyorum!"

Ne var ki bu defa hareket eden yaratığın sağ kolu olmadı. Beklenmedik bir şekilde bu sefer soluyla hamle yapan trol Tom'un kalkanını ve kılıcını bir kenara fırlattı.

Olamaz, diye düşündü Tom.

Onlara ulaşacak zamanı yoktu. Raşuk sağ pençesini kaldırır kaldırmaz Tom, Canavara doğru

atıldı, bu sayede kendini trolün ayaklarına bir top gibi fırlatıp yere inen devasa pençeden sıyrıldı.

Ardından, Raşuk'un az önce yere vurduğu koluna zıpladı ve kollarını bütün gücüyle onun bileğine doladı. Canavar zaman kaybetmeden kolunu ileri geri sallayarak Tom'u bileğinden atmaya çalıştı. Ardından kolunu yeniden kaldırdı ve Tom'u ezercesine duvara vurdu. Üstlerine yağmaya başlayan çakıl taşları ve tozlar Tom'un gözlerinin yaşarmasına sebep oldu.

Ama Tom, Raşuk'un bileğini yine de bırakmadı. Canavarın kolu bir ağaç gövdesi kadar kalındı. Canavar onu üzerinden atmaya çalışırken parmaklarını kenetleyebilmek için Tom'un tüm gücünü kullanması gerekiyordu.

Tom'dan kurtulamamanın verdiği hırsla kükreyen Raşuk kolunu sağa, sola, yukarı ve aşağı savurmaya başladı. Sarsıntı nedeniyle Canavarın üzerinde duramayan Tom bir ara o kadar yükseldi ki, neredeyse tüm Avantia'yı görebilecekti. Ne var ki, Raşuk dönerken karanlık gökyüzü ve ötedeki manzara bulanıklaştı. Tom trolün kolunu bıraktı ve havada bir perende atıp trolün başının üstündeki çıkıntıya tünedi. Bulunduğu yerden ayrılmadan, Raşuk'un kafasına kuvvetli bir yumruk indirdi. Yumruğunu vurduğu yerde derin çöküntüler oluştu. *Kılıcımı kaybetmiş olabilirim*, diye düşündü Tom. *Ama altın göğüs zırhının gücüne sahibim hâlâ.*

“Devam et Tom!” diye bağırdı Elenna patikanın yukarisından. Gümüş ve Fırtına da Tom’u cesaretlendirmek için uluyor ve kişniyorlardı.

Raşuk, Tom’un kuvvetli darbelerinin etkisiyle sendelemeye başladı. Ardından, Tom’u bulunduğu yerden düşürmek için sağ pençesini savurdu. Tırnaklar üzerine doğru gelirken Tom, yumruğunu

bu sefer de Canavarın başparmağından uzanan tırnağa indirdi. Tırnağı kopan Raşuk'un başparmağından her yana yeşil kanlar sıçramaya başladı.

Raşuk acıyla inleyip gerilemeye başlayınca Tom bulunduğu yerden indi ve kılıcıyla kalkanına uzandı. Ölümcül tırnaklardan birinden kurtulmuş olsa da, diğerlerine karşı dikkati elden bırakmamalıydı.

Silahlarını kuşandıktan sonra yeniden Canavarın karşısına dikildi. Artık bu Avı bitirmenin zamanı gelmişti.

“Babam için!” diye bağırarak kılıcı var gücüyle Canavarın yaralı sağ eline savurdu.

Ne var ki kılıç tırnaklarla temas edemeyip, içlerinden geçti.

Raşuk hayalete dönüştü, dedi Tom içinden. Canavar kahkaha atmaya başladı. Dev gibi

vücutuna rağmen Tom, trolün arkasını olduğu gibi görebiliyordu; arkada uzanan dağların eteklerini, bir zamanlar zıplaya zıplaya gezen, ama şimdi bir heykele dönüşmüş olan dağ geçisini... Gözlerini yeniden Canavara, zafer kazanmış bir ifadeyle karşısında duran Raşuk'a çevirdi.

Bu Avı bitirmek düşündüğü kadar kolay olmayacaktı...

DOKUZUNCU BÖLÜM BİR HAYALETLE GÜREŞMEK

Raşuk'un çömeldiğini görünce, birazdan üstüne atlayacağını anladı Tom.

Elenna yolun yukarisından aşağı inmeye başlamıştı.

“Hayır!” diye seslendi Tom. “Gümüş ve Fırtına'yla kal!”

Elenna yarı yolda durakladı. “Ama yardımınıza ihtiyacın var!”

“Eğer Fırtına bir kez daha kaçarsa doğrudan uçuruma gidecektir, bunu göze alamayız.”

Vahşi bir kükreme koparan Raşuk, Tom'a doğru

son hızla ilerlemeye başladı. Tom bir hayalete karşı işe yaramayacaklarını bilse de kılıcını ve kalkanını kaldırdı.

Küt!

Çarpışmanın şiddetiyle dar patikanın ilerisine uçtu Tom. Sanki devasa bir kayaydı ona çarpan. Raşuk tam da çarpma anında ete kemiğe bürünmüştü.

Tom ayağa kalktı ve kılıcını eskisinden daha sıkı kavradı. Raşuk'un bir kez daha hayalete dönüştüğünü gördü. Canavar, Tom'un ondan korkmamasına öfkelenmiş gibiydi. Bir kez daha kükreyip Tom'a doğru koşmaya başladı. Tom yine aynı şeyin olmaması için kılıcını Raşuk'un pençelerine doğrultarak koştu bu defa.

Canavarın içinden geçerken soğuk bir rüzgârdan başka bir şey hissetmedi. Ne var ki hemen ardından sırtını kavrayan el hiç de iyiye

işaret değildi. Raşuk bir kez daha ete kemiğe bürünmüş, onu yaydan çıkmış bir ok gibi, ileri fırlatmıştı. Patikanın üzerinden uçan Tom aşağı düşüyordu artık.

Bedeni tepetaklak düşerken, Elenna'nın çığlığını belli belirsiz duyabildi. Ardından hiç zaman kaybetmeden azimli bir savaş çığlığı daha attı ve elindeki kılıcı kayalardan birine kabzasına kadar sapladı. Bir anlığına kılıcın ucunda asılı durup derin bir nefes aldı. Sallanan ayaklarının altında uzanan bulutlar, yerden ne kadar yüksekte olduğunu görmesini engelliyordu.

Kurtulmuş olmanın verdiği keyifle rahatlayarak gülümsedi. Yine de aklı hâlâ Canavardaydı; eğer onu yenmek istiyorsa farklı bir taktik denemeliydi.

Tom ellerinden birini kılıçtan ayırdı ve kendini patikaya çekip kılıcını aldı.

Raşuk'un arkası, Tom'a dönüktü. Çünkü tepeden kendisine ok atmaya başlayan Elenna'ya doğru ilerliyordu. Ne var ki hayalet şeklindeki oklar hiçbir işe yaramıyordu. Tom, Canavarın az sonra ete kemiğe bürüneceğinden emindi ve bu olduğu zaman Elenna ve diğer dostlarına neler yapabileceğini düşünmek bile istemiyordu.

Canavarın kulaklarının da gözleri kadar zayıf olduğunu umarak, elinden geldiğince hafif hareketlerle Raşuk'a yaklaştı. Trolün saydamlığı azalmaya başlamıştı, yeniden gerçek haline dönüyordu. İşte Tom beklediği fırsatı yakalamıştı!

Ama Raşuk buna çoktan hazırды; dev topukları üzerinde döndü ve elini yukarıdan aşağıya doğru savurarak Tom'u havaya fırlattı.

Havada dönüp Raşuk'u gördüğünde, zamanın yavaşladığını hissetti Tom. Canavar ölümcül pençelerini son kez havaya kaldırmaya hazırlanıyor, Tom'un aşağı düşmesini bekliyordu. Eğer bir şeyler yapmazsa birazdan taş dönuşeceğini biliyordu Tom.

Bu yüzden de önce o saldırmalıydı.

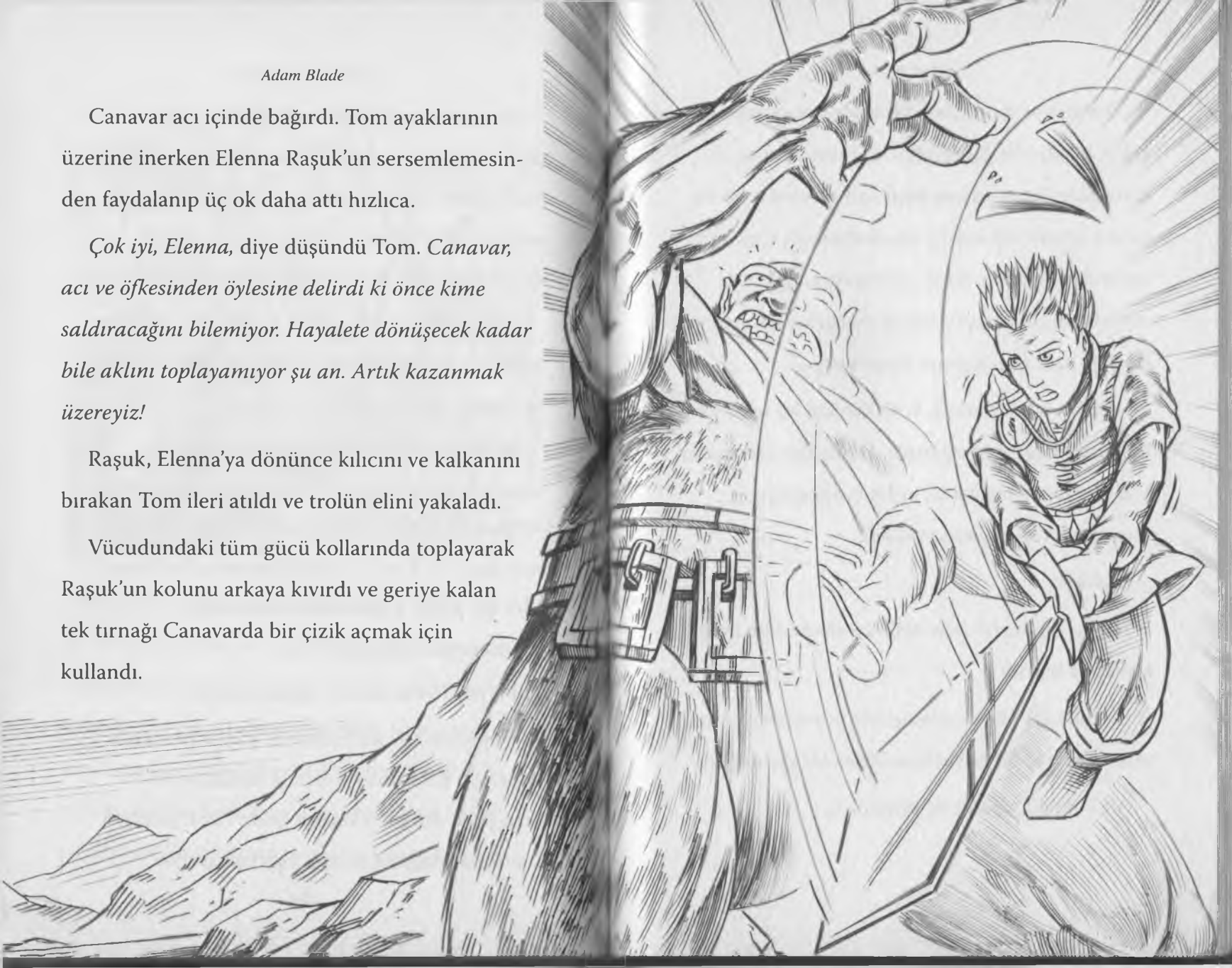
Düşerken kılıcını hazırladı, Raşuk pençesini tamamen kaldırdınca, kılıcının kenarıyla iki tırnağının daha hakkından geldi. Artık yalnızca küçük parmağının tırnağı kalmıştı geriye.

Canavar acı içinde bağırdı. Tom ayaklarının üzerine inerken Elenna Raşuk'un sersemlemesinden faydalanıp üç ok daha attı hızlıca.

Çok iyi, Elenna, diye düşündü Tom. Canavar, acı ve öfkesinden öylesine delirdi ki önce kime saldıracağını bilemiyor. Hayalete dönüşecek kadar bile aklını toplayamıyor şu an. Artık kazanmak üzereyiz!

Raşuk, Elenna'ya dönünce kılıcını ve kalkanını bırakan Tom ileri atıldı ve trolün elini yakaladı.

Vücudundaki tüm gücü kollarında toplayarak Raşuk'un kolunu arkaya kıvırdı ve geriye kalan tek tırnağı Canavarda bir çizik açmak için kullandı.

Derisini yırtan tırnağı hisseder hissetmez
çığlık atmaya başladı Raşuk. Yarasından her
zamankinden yoğun ve yeşil kan akıyordu. Ve bir
saniye içinde sesi kesilip hareketsizleşti Canavar.
Ardından çıkan kuvvetli çatlama sesi dağlarda
yankılanmaya başladı. Raşuk'un derisi, koyu griye
dönene kadar kararmaya devam etti.

Yaratık taşa dönmüş, kötü büyü bu sefer de
kendisine karşı kullanılmıştı. Dönüşüm kafasından
başlayıp, önce boğazına, ardından göğsüne,
omuzlarına ve kollarına yayıldı.

Kolları!

Tom, Canavarın taşa dönmek üzere olan kolunu
son anda bıraktı.

Raşuk hâlâ olanca azametiyle duruyordu. Ama
artık korkunç bir heykelden başka bir şey değildi.

Ve üçüncü hayalet de yenilmişti.

ONUNCU BÖLÜM SIRADAKİ GÖREV

“Harikaydın, Tom!”

Elenna patikadan aşağı koşarak Tom’un yanına geldi. Yanında keyifle yürüyen Fırtına ve neşeyle havlayıp daireler çizen Gümüş de vardı.

“Gördün mü?” dedi Elenna. “Haklıydım işte! Özel güçlerinin bir kısmını kaybetmiş olmanın hiçbir önemi yok, sen hâlâ tanıdığım en cesur insansın.”

Tom, kılıcıyla kalkanını yerden alıp kılıcını kınına yerleştirdi. Bir süreliğine de olsa kılıcını

kullanmayacağı için mutluydu. “Gerçekten cesur üç dostum var,” dedi. “Ben yalnızca onların izini takip ediyorum.”

Gümüş buna katılırcasına uludu. Tom, kurdun başını okşayıp “İyi olduğuna sevindim oğlum,” dedi. Ardından Fırtına'ya döndü. Fakat atın gözleri Tom'un arkasında duran başka bir şeye sabitlenmişti.

Canavarın heykeliydi bu.

“Artık geçti dostum,” diye fısıldadı Tom. “Artık hepimiz güvendeyiz.”

Ama Fırtına şaha kalktı ve Tom ile Elenna onu durduramadan koşmaya başladı.

Fırtına bir saniye bile beklemeden var gücüyle Raşuk'a çifte attı. Taş heykel, darbenin etkisiyle yere yuvarlandı.

Ardından at, hızlı adımlarla tekrar yanlarına dönünce Tom gülmekten kendini alamadı.

“Bu, Raşuk’a bizimle uğraşmak neymiş gösterir!” dedi Elenna kahkaha atarken.

“Aferin dostum!” dedi Fırtına’yı okşayan Tom.

“Canavarı burada bırakmalı mıyız?” diye sordu Elenna.

Tom, Canavarın yüzündeki, bir maske kadar donuk, öfkeli ifadeye baktı. “Hayır,” dedi Elenna’ya dönüp. “Marvel’in Raşuk’u yeniden canlandırması ihtimalini göze alamayız.”

Elenna dikkatle taş heykele dokundu. “Peki, ne yapacağız?”

Tom, heykelin ardında uzanan gökyüzüne göz gezdirdi. “Belki de Canavarı biraz gezmeye göndermeliyiz...”

Altın göğüs zırhının gücünü kullanarak Raşuk’u boş bir varil gibi kolayca yuvarlamaya başladı Tom. Elenna da ona katıldı ve Canavarı patikanın uçuruma bakan kıyısına getirdiler.

Tom'un "İtelim!" komutuyla trolü aşağı ittiler.

Dağdan aşağı yuvarlanan Raşuk'un heykeli gözden kaybolurken, Tom ve Elenna bunu büyük bir neşeye kutladılar. Yere düşen heykelin parçalanma sesini buldukları yerden bile duyabiliyorlardı.

Tom aniden bir meleme sesi duydu. Az önce keçinin taş kesildiği yere çevirdi başını. Keçi yeniden canlanmıştı. Hatta artık tüm dağ ona aitmiş gibi patikada neşeye zıplayıp duruyordu.

"Artık her şey olması gerektiği gibi," dedi Tom, Elenna'ya dönerek.

"O kadar da sevinme," diye yanıtladı Elenna. "Şimdi de kayıp parçayı bulmamız gerekiyor."

"Elbette," dedi Tom. "Hadi mağaraya gide..."

Heyecanlı bir havlamayla kesildi cümlesi. Ağzında parlak bir metal parçasıyla kendilerine yaklaşmakta olan Gümüş'ü gördüler. Kurt

heyecanla onlara doğru koşuyordu.

“Tılsımın parçası!” diye bağırdı Tom.

Tom parçayı aldıktan sonra, kahkaha atan Elenna kurdun karnını okşayarak “Gümüş’ün içeri girdiğini fark etmedim bile!” dedi.

“Artık bizim ona komut vermemize ihtiyacı yok sanırım,” dedi Tom. Üçüncü parçayı, boynunda asılı duran iki parçayla birleştirdi. Artık tılsımın yarısı tamamlanmıştı. Ortadaki parlak mine artık daha etkileyiciydi. Ayrıca tılsımın arkasındaki çizgiler ve oyuklar artık daha detaylı ve bağlantılı bir hal almıştı. Tom ilk defa onları bir şeye benzetebiliyordu.

“Yollar,” dedi nefesini tutarak. “Bu bir harita!”

Elenna da ona katıldı ve haritayı incelemeye başladılar. Kaşlarını çatan Elenna, “Avantia’daki hiçbir yere benzemiyor,” dedi.

“Belki de Avantia değildir,” diye yanıtladı Tom.

“Belki de bu tılsımın sırları Aduro’nun veya babamın bana söylediklerinden daha fazladır.”

“Bir Av daha tamamlandı.”

Tom ve Elenna arkalarından gelen tanıdık sesle sıçradılar. Tom’un babası hayalet şekliyle karşılarındaydı.

“Teşekkür ederim,” dedi Taladon hafifçe eğilip onları selamlayarak. Tom, babasının yüzündeki gururlu ifadeyi görünce çok sevindi. “Gücümün bir kısmına daha kavuşmamı sağladınız. Artık gerçek halime dönmeye biraz daha yakıным.”

Tom omuzlarını dikleştirdi. “Söz veriyorum, seni hayal kırıklığına uğratmayacağım.”

“Sözünü zaten tutuyorsun,” diye yanıtladı Taladon. “Senden daha asil bir oğula sahip olabileceğimi düşünemiyorum.”

“Baba,” dedi Tom yarısı tamamlanmış tılsımı tutarak. “Parçaların arkasındakiler... bir harita mı oluşturacaklar?”

Taladon iç çekti. “Üzgünüm ama tılsımın sırlarını açıklamak bana düşmez.”

Tom biraz daha üsteleyecekti ama son anda vazgeçti. Sırlar bekleyebilirdi. Şu an için en önemli şey, Avantia'nın büyük kahramanını geri getirmektir.

“Kara Orman'a yönelmelisiniz,” dedi Taladon. “Artık inanılmaz hızlı koşma gücün yok ama yine de elinden geldiğince çabuk olmalısın. Sıradaki mücadeleniz sizi orada bekliyor; hızlı ve kurnaz Ay Kurdu Luna.”

Tom kararlılıkla yanıtladı. “Malvel’in karşıma neler çıkardığı umurumda değil, onun bütün Canavarlarını yeneceğim!”

“Ben de bunları duymayı umuyordum,” dedi Taladon, başıyla onaylayarak. “Şimdi gitmeliyim... Ama cesaretinizi hiç kaybetmeyin ve birbirinize duyduğunuz sadakati hep koruyun. Bu sayede, galip gelen hep siz olacaksınız.”

Hayalet şeklindeki Taladon, bir parıltıyla beraber yok oldu. Artık güneş çıkmıştı, yağmur bulutları uzaklaşıyordu.

“Elbette galip geleceğiz!” dedi Elenna.

Tom gülümseyerek Fırtına'nın dizginlerini kavradı. “Haydi,” dedi. “Bu dağdan kurtulmak için sabırsızlanıyorum!”

İki arkadaş, Fırtına'yla beraber patikadan inmeye başladılar. Gümüş ise koşarak arkalarından geliyordu. Raşuk'la çatışmak onu çok yormuş olsa da Canavar Avının yarısını tamamlamış oldukları için memnundu.

Malvel, tüm hızıyla krallığa kötülük saçmaya devam ediyordu. Ve bu durum değişmedikçe Tom savaşmayı bırakmayacaktı.

Onu bekleyen pek çok macera vardı. Ve Tom hazırды.

Canavar Peşinde serisi,
Avantia'nın Tılsımı kitaplarıyla devam ediyor.
Bir sonraki Canavar Avı'nda Tom'a katılın!

Karşınızda
AY KURDU LUNA

Yalnızca Tom Hayalet Canavarlar'ı yenip
babasını kurtarabilirdi...

GİRİŞ

Marina dışarıdan gelen baykuş sesini dinledi.

Kartopu'ydu bu!

Yatak örtüsünü bir kenara attı ve pencereye koştu. Günbatımıyla turuncuya dönmüş gökyüzüne baktığında Kartopu'nu gördü. Çayırın üzerinde süzülerek, avlayacak bir fare arıyordu.

Marina bu uzun yaz akşamlarında uyumayı hiç istemezdi. *Keşke dışarıda Kartopu'yla olsaydım,* diye düşündü.

Merdivenlerin başına kadar sürünerek ilerledi. Mutfak kapısının ardından ailesinin konuşmalarını duyabiliyordu. Onlar yukarı gelmeden en az bir saati daha vardı. Bu süre, Kartopu'yla dışarıda gezinmesine yeterdi de artardı bile!

Ses çıkarmamak için, merdivenlerden parmaklarının ucunda indi. Ardından arka kapının mandalını kaldırdı. Akşam esintisi saçlarını

tararken, çıplak ayaklarının altındaki çimlerin nemini hissedebiliyordu. Evcil baykuşuna doğru koşmaya başladı. Onun geldiğini gören Kartopu merhaba dercesine öttü.

“Merhaba dostum!” dedi Marina. Konması için kolunu kaldırırsa da Kartopu oyun oynamak istiyordu. Ondan süzülerek uzaklaştı ve çayırın üzerinde uçmaya başladı.

Marina şen bir kahkaha attı ve baykuşun ardından koşmaya başladı. Kartopu doğuya, güneşin batmak üzere olduğu ufuktan uzaklara ilerliyordu. Turuncu gökyüzü artık koyu pembeye bürünmüştü.

Marina, “Kartopu!” diye seslendi. “Geri gel Kartopu!”

Baykuş, Avantia'nın doğu sınırını belirleyen antik taş duvara doğru uçuyordu. Ve bu sınırın ardında Yasak Ülke vardı. Marina, baykuşun

duvarın üzerinden süzülmesini ve gözden kaybolmasını izledi.

Marina yavaşladı. Ne yapmalıydı? Ailesi onu Yasak Ülke sınırını geçmemesi için uyarırdı hep. Hem bekleirse, Kartopu geri dönerdi belki?

Ardından acı dolu bir viyaklama duydu. Kartopu'nun başı dertteydi!

Marina, duvara doğru koşmaya ve varır varmaz da tırmanmaya başladı. Kuru taşlardan yapılmış duvarda tutunabileceği pek çok yer vardı. İyi bir tırmanıcıydı Marina; babasının elma ağaçlarına tırmana tırmana geliştirmişti bu yeteneğini.

Zirveye varınca, duvarın ardına doğru hafifçe bıraktı kendini.

Devasa bir orman uzanıyordu karşısında.

Ağaçlar, batmak üzere olan güneşin ışıklarından ötürü kıpkırmızı görünüyordu. Sanki kanla kaplıydılar. Yanındaki ağacın gövdesine dokundu.

Islak ve yapış yapıştı. Elini çektiğinde, parmaklarını kaplayan kıpkırmızı, yapışkan sıvıyı görünce dehşet dolu bir çığlık attı.

“Kartopu!” diye bağırdı, sesi titreyerek.

“Kartopu! Haydi, gidelim buradan!”

Çığığına yanıt olarak tiz bir uluma geldi ve ağaçların arasından beliren bir çift alev gibi kırmızı gözle karşılaştı.

Ormandan çıkan kurdun gür, beyaz bir kürkü vardı. Gözleri, yanan iki kömür parçası gibiydi. Gergin dudaklarının arasından, salyalar akan, çarpık, sarı dişleri görünüyordu. Parlayan gözlerini Marina’dan ayırmadan, arka ayaklarının üstüne çöktü ve tekrar uludu. Marina, Canavarın tırnaklarının simsiyah ve tıpkı birer bıçak gibi birleşik olduğunu gördü.

Güneş artık ufkun altında kalmıştı. Gökyüzü, kadife gibi koyu mavi bir renge bürünmüş,

beyaz dolunay, ormanın üstünde yükselmeye başlamıştı.

Marina kurdun üstüne atlayacağından korkup gerilemeye başladı. Korkudan dönüp koşamıyordu bile.

Ama ay yükseldikçe kurdun rengi solmaya başladı. Marina artık onun arkasındaki ağaçları bile kolayca görebiliyordu. Kurt, saydam bir hâl almıştı.

“Tıpkı bir hayalet gibi,” diye fısıldadı Marina.

Ve ardından kurt tamamen kayboldu. Havada gezinen iki kızıl gözden başka bir şey kalmamıştı geriye.

Marina, buz gibi bir rüzgârın, içinden geçip gittiğini hissetti. Ağaçların yaprakları hışırdamaya başladı ve ses, gittikçe kuvvetlendi.

Kartopu'nun yeniden çılgılık attığını duydu. Onu görebilmek için başını kaldırdığında, yükseklerde süzülüyor olduğunu gördü. Halâ yaşıyordu! Ama izlemeye devam ettikçe, Kartopu'nun alçalmaya

başladığını fark etti. Kanatlarını çırpıyordu ve yere doğru dalışa geçmişti sanki. Kartopu aslında süzülüyor, düşüyordu!

Baykuş, Marina'nın ayaklarının dibine düştü. Tüleri yolunmuş ve kan içindeydi.

"Kartopu!" dedi Marina çığlık çığlığa. Dostunun yanına diz çöktü.

Kartopu'nun kan içindeki gövdesini nazikçe kucığına aldı. Ama ayağı kalktığı anda ağaçların arasından bir tilkinin fırladığını gördü. Hemen ardından bir porsuk çıktı. Ve bir tilki daha... İkinci tilkiyi vahşi bir köpek takip etti. Gökyüzünde ise ansızın iki şahin belirdi. Hemen arkalarından bir alaca baykuş uçmaya başladı. Kartopu'ndan çok daha büyük bir baykuştı bu.

Hayvanlar ormanın ucunda toplanmaya başladılar. Yavaş yavaş Marina'ya yaklaşıyorlardı.

"Ne yapacağım şimdi?" diye fısıldadı Marina.

Hayalet kurdun üçüncü defa ulduğunu duydu. Ve vahşi hayvanlar bir anda ordu gibi üzerine gelmeye başladılar.

Hiç düşünmeden koşmaya başladı. Vahşi köpek üzerine atladıysa da, Marina çevik bir hamleyle duvara tırmanıp diğer taraftaki çimlere atlayabildi. Yasak Ülke'den çıkmıştı artık. Kucağında ölü baykuşuyla var gücüyle eve koşmaya başladı. Öfkeli hayvanların çığlıklarını ve gürültülerini duyabiliyordu halâ.

Eve girmeden önce omuzlarının üstünden arkasına baktı ve hayalet kurdun onu izleyen kızıl gözlerini gördü. Tahta kapıyı sürgüledi, kilitledi ve üst kata, yatağına koştu.

Yasak Ülke sınırını asla geçmemeli, o duvardan uzak durmalıydı. En yakın arkadaşı ölmüştü işte...

Cañavar Pesinde

KARANLIKLAR DİYARI
SERİSİNDEKİ KİTAPLAR

